

ducenten selv, kan der ikke gives fritagelse eller godtgørelse for brændsel til elproduktion. Der kan heller ikke gives elproduktionstilskud, når der ikke betales elafgift.

Oprindeligt kunne ejeren af et sådant mini-kraft-varme-værk helt undgå at være i kontakt med afgiftsmyndighederne. Producenten skulle ikke betale elafgift, og afgiften på drivmidlet blev betalt af olie- eller gasleverandøren efter den samme – højeste – sats af hele forbruget. Det var administrativt let.

Ved en ændring af afgiftslovene blev der imidlertid givet tilladelse til, at man kunne nøjes med at betale den lavere afgift af den del af brændselsforbruget, der blev henregnet til varmfremstilling, mens man fortsat skulle betale den høje afgift af den del af forbruget, der gik til elfremstilling. Det gav mini-kraft-varme-værkerne en økonomisk gevinst, men samtidig ekstra administration, fordi man nu skulle dele brændselsforbruget op i varmedelen og eldelen.

I L 190 foreslås ændrede regler for elproduktionstilskud og ændrede regler for fordeling af brændsel i kraft-varme-værker. Efter de nye regler for fordeling af brændsel i decentrale kraft-varme-værker, der også vil gælde for mini-kraft-varme-værker, vil der i almindelighed blive henregnet mindre brændsel til varmedelen og mere brændsel til eldelen. For almindelige decentrale værker, hvor brændsel til elfremstilling er fritaget for afgift, men hvor den fremstillede el vil blive belagt med afgift, medfører dette, at afgiften sænkes.

For mini-kraft-varme-værker er virkningen af, at mere brændsel henregnes til eldelen og mindre brændsel til varmedelen, imidlertid en afgiftsstigning.

Det gælder imidlertid i dag for husholdninger og ikke momsregistrerede forbrugere, og det vil også være gældende med vedtagelse af lovforslag nr. L 190, at afgiftsreglerne samlet set er mildere for mini-kraft-varme-anlæg end for almindelige kraft-varme-anlæg. Selv om mini-kraft-varme-værkerne får en højere afgift og de almindelige kraft-varme-værker en lavere afgift, vil afgiften for mini-kraft-varme-anlæg fortsat være lavest.

For momsregistrerede mini-kraft-varme-anlæg er der endda mulighed for at benytte både det ene og det andet regelsæt.

For at afbøde, at mini-kraft-varme-værker eventuelt opnår en afgiftsstigning, foreslås det derfor, at de pågældende værker frivilligt kan vælge at fordele forbruget af el og varme, på samme måde som hidtil har været gældende for alle decentrale kraft-varme-værker.

Derudover indeholder ændringsforslag nr. 2 en redaktionel ændring af forslaget til fordelingsbestemmelsen i naturgasafgiftsloven, idet det ikke – således som konsekvensen var af den oprindeligt foreslåede regel – har været hensigten at ændre den hidtil gældende ordning, hvor de decentrale kraft-varme-værker enten kan blive fritaget for afgiften på el eller at få afgiften godtgjort. Ændringen medfører, at sætningen »Andre kraft-varme-værker end de, der omfattes af bilaget, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet.« ændres til: »Andre kraft-varme-værker end de, der omfattes af bilaget, får godtgjort eller kan fritages for afgiften af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet.«

Til nr. 4

Kraft-varme-delen af lovforslag nr. L 190 har til formål at nedsætte afgiften for decentral kraft-varme, således at decentrale kraft-varme-værkers og barmarksværkernes forbrugere opnår en nedsættelse af varmeprisen. Den bestemmelse, som blev foreslået i § 4, nr. 1, bevirker imidlertid, at de centrale kraft-varme-værker i marginale situationer vil kunne opleve en afgiftsstigning. Af denne grund fjernes bestemmelsen fra forslaget.

Retstilstanden omkring egetforbruget af el er dermed som hidtil, at el udelukkende til elproduktion er fritaget for afgift, el til blandet el- og varmeproduktion er forholdsmæssigt fritaget, el til varmeproduktion er ikke fritaget, men belastes med processatsen og eldistributionsafgiften, og el til administration og værksteder m.v. er ikke fritaget og på forhånd ikke en del af begrebet elværkernes egetforbrug af el. El til administration og værksteder m.v. kan efter omstændighederne være omfattet af de almindelige regler for godtgørelse af procesel i momsregistrerede virksomheder.

Det centrale spørgsmål, der skal afklares, er, hvornår der ikke længere er tale om kombineret